

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Bruno Ferrandis: Kafka je jako přízrak, Glassovu Procesu to dává sílu

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 07.10.2025 11:10:00, Datum importu: 07.10.2025 11:36:20, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Lucia Maloveská, Rubrika: RozhovorPlus, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 KČ, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000
„Děj i partitura v sobě nesou chaos, my se snažíme do toho vnést pořádek.“

„Neúprosný puls je v Procesu zároveň propojen s vyššími pravidly, s něčím božským.“

„Mám tendenci mít Josefa K. rád.“

Takřka beznadějně vyprodanou sérii představení Glassovy opery Proces na motivy Kafkova románu má před sebou Opera **Národního divadla moravskoslezského**. Hudebního nastudování se ujal Bruno Ferrandis, z jehož vyprávění je zřejmé skutečné pohlčení a fascinace tímto dílem. A to navzdory tomu, že ho podle jeho slov Kafka zprvu příliš nepřesvědčil.

Momentálně připravujete premiéru Glassova Procesu a už jste mi stihl říct, že je to dost náročné. Která specifika z opery činí tak náročný kus, ať už pro vás nebo pro interprety?

Náročnou dělá tuto operu fakt, že vypráví příběh, a to jinak, než je v opeře obvyklé. Nefunguje to na principu toho, že odezní jedno číslo, pak druhé, nestřídá se árie, duet, ansámbl... Je to plynulý příběh. Moje interpretace je navíc taková, že i když je to Philip Glass, kdo operu napsal, je to především příběh Franze Kafky – a také příběh snu. Kafka vypráví sen, což je velmi obtížné. Zde je to navíc ještě možná ještě něco více než sen, je to jakási představa světa. Máte dojem, že je to realita, ale ve skutečnosti to tak není. Dostáváme se tedy mimo realitu, k absurdnu. A převést toto do hudby je velmi složité.

Příkladem uvedu jednu slavnou scénu, dlouhý dialog mezi Josefem K. a Právníkem. Je to složitý rozhovor o tom, že Josef K. nechce zůstat Právníkovým klientem, protože mu nevěří... máme před sebou úplně jiné vyprávění než zpěv o tom, že někoho miluju nebo chci někoho zabít. Je to velmi narativní a my musíme vytvořit napětí a vzbudit zájem posluchače.

Jak to děláte?

Já i režisér Jiří Nekvasil na publikum myslíme. Hudebně se do toho snažím dostat co nejvíce barvy, variovat zvuk, dynamiku. I scénická prezentace je velmi zajímavá, protože používá absurdno. Pro mě je tato opera takovou reprezentací zlého snu, přičemž Josef K. je tím, komu se tento sen zdá. Končí to tak, že je zabit – zabit jako pes –, ale nejsme si zcela jistí, co se stalo. U Kafky nikdy nevíte, zdali je to skutečnost, pravda, nebo sen. Je na tom něco velmi freudovského. Vlastně ani nemůžeme vědět, jestli nebyl Josef K. obviněn právem, jestli opravdu něco nespáchal. Celý ten příběh, předloha, je na hudební zpracování obtížná a obdivuju, jak to Glass dokázal. Protože je snadné říct, že je to zlý sen, ale není snadné ho napsat.

Je všechno to, co popisujete, v Glassově hudbě přímo zachyceno? Nebo si to vyžaduje nějaký druh dekódování, který se pak stává vaší rolí?

Ano, mojí rolí je to, abych ke Glassovu materiálu přistoupil nejlépe, jak mohu. V mnohém je to typický Glass. Máme

téma, to se repetuje, pak se přidá rytmus. Tento materiál se pak ale vrství, stává se z toho takový chaotický rozhovor mezi party. Postarat se o to, aby to bylo srozumitelné, je najednou těžké. Také se pak objevují odlišné, kontrastní momenty. Například když je na scéně Titorelli, šílený malíř, tak do děje vstupuje sbor s téměř popovou melodií – tu si po vyslechnutí každý pamatuje. Je to výzva, dát všechny tyto elementy dohromady tak, aby vyznívaly zřetelně a aby měli diváci například jasno v tom, s kým právě Josef K. přichází do kontaktu. Děj i partitura v sobě nesou chaos, my se snažíme do toho vnést pořádek.

Má Glassova hudba v tomto chaosu nějaké pojítko?

Jako společný rys všech Glassových oper se mi jeví určitý puls, přítomný v podobném smyslu jako v jazzu nebo v rockové hudbě. Je to jakási nit. Puls a tempo jsou v Glassově hudbě velmi podstatné. Může to být přitom téměř neviditelná linka. Ale pokud pochopíte tempo a jeho působení na výraz, je to cesta, jak divákům přinést potěšení.

Z toho mi vyplývá, že pro tuto hudbu je klíčovou kinetická složka, pohyb. Následuje tento pohyb i dynamiku Kafkovy předlohy?

No, já osobně nejsem velký literát. Jsem hudebník. A abych řekl pravdu, více než literatura mě vždy zajímaly jazyky, těch jsem se naučil spoustu. Ale literatura... Přiznám se, že když jsem poprvé, na škole ve Francii, četl Kafkovu Proměnu, tak jsem si říkal: co je toto za literatura? Byl ten člověk blázen? Pochopíte, vžijte se do role studenta, francouzského studenta... bylo to zvláštní, literaturou byl pro mě Voltaire, Rousseau, Sartre. Kafka najednou představoval úplně jiný svět a já ten svět nejdříve odmítl, protože to pro mě byl šok.

Když se ale vrátím k otázce: myslím, že to tak je, že se děj v pohybu odráží. A domnívám se, že to souvisí i s Kafkovým židovstvím. Jsou tam biblické interpretace, odkazy na podobnosti a také zohlednění přísných židovských zákonů. To je něco, co má v této opeře velmi zvláštní, bizarní vliv. Cítíte, že jste v jiné dimenzi, v jakémsi světě pravidel a úkolů, kde na vás něco působí seshora. A právě zde je důležitý ten zmíněný puls. Neúprosný puls, který je zároveň propojen s vyššími pravidly, s něčím božským. Je tím vyjádřeno cosi velmi vážného, cosi, co musí být poslechnuto. Toto spojení tam určitě vnímám. Vlastně neumím říct, jestli je to spíše zákon, nebo Bůh. Ony jsou to totiž často entity, které jsou propojeny – ostatně, na Bibli se přísahá i u soudu.

Vnímáte tudíž v tomto příběhu a opeře i něco politického? Například skrze to, jak je Josef K. uvězněn v byrokratické mašinerii?

Ano, určitě. Ať už dělá Josef K. cokoli, jako by dělal všechno špatně, ne však svou vinou. Třeba když bloudí chodbami a ptá se na cestu... Co se mi ale na Josefu K. líbí, je to, že bojuje proti systému. I když sedí u soudu – a my cítíme, že je to soud plný korupce, soud skrz naskrz prolezlý červy, který ho odsoudil ještě před obhajobou –, nevzdá se a ptá se: kdo vám dal informaci, že jsem malíř? Vždyť vy ani neznáte moje zaměstnání! Je určitě pravda, že všechno toto smrdí korupcí, politickou korupcí. Problém však je, že nevíme, co se předtím stalo. Neznáme výchozí bod. Nevíme, jestli Josef K. skutečně není vinen. Nakonec, asi je to právě tento otazník, co dělá příběh tak zajímavým.

Jak tedy vlastně Josefa K. vnímáte?

Mám tendenci mít ho rád. Mám tendenci si myslet, že to neudělal. Možná jediné, co se mi na něm moc nelíbí, je flirtování. Ve vztahu k ženám je velmi povrchní. Ostatně, já se omlouvám, ale ženy obecně jsou v tomto příběhu napsány nehezky. Mluví podivně, jsou tak zvláštně koketní... v celém díle se prostě se ženami zachází divně. A snad i v tom je odraz Kafky. Měl problémy se vztahy a velmi složitý milostný život. Domnívám se, že by to v tomto směru mohlo být autobiografické, že do vykreslení žen a vztahů dává Kafka něco ze svého pohledu.

O Procesu se mluví jako o jednom z nejlepších Kafkových děl. Jakou pozici má opera Proces mezi Glassovými díly?

Mám trochu problém na to odpovědět, protože Glassovy opery sice znám, ale nikdy jsem je nestudoval. Teď je to poprvé, co jeho operu studuju. Je to pro mě tedy skvělá zkušenost – a možná jsem ani nečekal, že ji získám v **Národním divadle moravskoslezském**, loni jsem zde dělal Manon a to je úplně jiný svět. Překvapení to ale není, ví se o mě, že se na soudobou hudbu orientuju.

Každopádně, musím přiznat, že se s touto zkušeností pojilo také dost problémů, i těch provozních. Zmíním například to, že notový materiál obsahoval množství chyb. S jejich korekcí jsme se museli vypořádat více méně sami, byť je na místě zmínit, že nám poskytli i asistenci z nakladatelství Dunvagen, které noty vydalo. A navíc, jelikož je skladatel již ve vysokém věku, ani komunikace s ním příliš probíhat nemohla. Na aktivní kontakt s autory hudby jsem přitom ze své práce zvyklý.

Zeptám se tedy jinak. V Ostravě se Proces bude hrát několikrát a už teď je vše vyprodáno. Čím je ta opera tak atraktivní?

Je to Kafkou. Kafkou a jeho spojením s Českem. Roli jistě hraje i Glassovo jméno, je to velká osobnost současné hudby, všichni ho znají, třeba i opera Einstein on the Beach je velmi známá. Ale Kafka... v paměti Čechů, ale snad i celého světa, je jeho vliv velmi silný. Je to takový Golem, který je všude přítomný, například zejména v Praze. Jako jakýsi přízrak, duch. To dává celé produkci obrovskou sílu.

KlasikaPlus.cz® – portál o klasické hudbě

O nás / Logo / Ceník a spolupráce / Newsletter / Lidé / Partneři / Kontakt

KlasikaPlus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...váš vyladěný partner

AktuálněReflexeRozhovorSouvislostSerióAudioVideoMladíReportážZazněloNovinkaNahrávkaVýhledOsobnostNeděleSoutěžČtenář

Bruno Ferrandis: Kafka je jako přízrak, Glassovu Procesu to dává sílu

Úterý, 7. říjen 2025 11:10

Lucia Maloveská

„Děj i partitura v sobě nesou chaos, my se snažíme do toho vnést pořádek.“

„Neúprosný puls je v Procesu zároveň propojen s vyššími pravidly, s něčím božským.“

„Mám tendenci mít Josefa K. rád.“

Bruno Ferrandis, foto: Clay McLachlan

Takřka beznadějně vyprodanou sérii představení Glassovy opery *Proces* na motivy Kafkovy románu má před sebou Opera Národního divadla moravskoslezského. Hudebního nastudování se ujal Bruno Ferrandis, z jehož vyprávění je zřejmé skutečné pohlčení a fascinace tímto dílem. A to navzdory tomu, že ho podle jeho slov Kafka zprvu příliš nepřesvědčil.

Momentálně připravujete premiéru Glassova Procesu a už jste mi stihl říct, že je to dost náročné. Která specifika z opery činí tak náročný kus, ať už pro vás nebo pro interprety?

Náročnou dělá tuto operu fakt, že vypráví příběh, a to jinak, než je v operě obvyklé. Nefunguje na principu toho, že odezní jedno číslo, pak druhé, nestřídá se árie, duet, ansámbl... Je to plynulý příběh. Moje interpretace je navíc taková, že i když je to Philip Glass, kdo operu napsal, je to především příběh Franze Kafky – a také příběh snu. Kafka vypráví sen, což je velmi obtížné. Zde je to navíc ještě možná ještě něco více než sen, je to jakási představa světa. Máte dojem, že je to realita, ale ve skutečnosti to tak není. Dostáváme se tedy mimo realitu, k absurdnu. A převést toto do hudby je velmi složité.

Příkladem uvedu jednu slavnou scénu, dlouhý dialog mezi Josefem K. a Právníkem. Je to složité rozhovor o tom, že Josef K. nechce zůstat Právníkovým klientem, protože mu nevěří... máme před sebou úplně jiné vyprávění než zpěv o tom, že někoho miluju nebo chci někoho zabít. Je to velmi narativní a my musíme vytvořit napětí a vzbudit zájem posluchače.

G. Mancini
Praktické úvahy o zdočeném zpěvu
kommentovaný překlad

veřejné uvedení - přednáška - koncert
20.10.2025 18:00 Mezzan A. Dvořák

HÄNDEL
Šalamoun

Orchestra & Choir
of the Age of Enlightenment

19 | 10 | 2025
19:00 Janáčkovovo divadlo

Filharmonie
Brno Philharmonic

Moravský
podzim

Koncerty
od 2. 10. do 21. 10.
Doprovodné akce
od 30. 9. do 31. 10. 2025

Mezinárodní festival
pravoslavné hudby
ARCHAION
KALLOS

PHILOKALLIA.COM

34.
SOUTĚŽ
HUDBY
V PRAZE
Mladí
Klasici

Praga
amore
zahajovací
koncert

14/10/19:30
Dvořákova síň
Rudolfina

AktuálněPlus

Rada Akademie klasické hudby získává mezinárodní rozměr. Přivítá i šéfy světových filharmoní

6. říjen 2025 14:39

Akademie klasické hudby oznámila zásadní obměnu složení Rady akademiků. Nově v ní zasedají vedle tří Čechů přední...

[Číst dál...](#)

© 2025 Newton Media CZ |

3 / 8

sebou upíne jiné vyprávění než zpev o tom, že někdo mluví nebo čta někdo zabít. Je to velmi narativní a my musíme vytvořit napětí a vzbudit zájem posluchače.

Jak to děláte?

Já i režisér Jiří Nekvasil na publikum myslíme. Hudebně se do toho snažím dostat co nejvíce barvy, variovat zvuk, dynamiku. I scénická prezentace je velmi zajímavá, protože používá absurdno. Pro mě je tato opera takovou reprezentací zlého snu, přičemž Josef K. je tím, komu se tento sen zdá. Končí to tak, že je zabit – zabit jako pes –, ale nejsme si zcela jisti, co se stalo. U Kafky nikdy nevíte, zdali je to skutečnost, pravda, nebo sen. Je na tom něco velmi freudovského. Vlastně ani nemůžeme vědět, jestli nebyl Josef K. obviněn právem, jestli opravdu něco nespáchal. Celý ten příběh, předloha, je na hudební zpracování obtížná a obdivuju, jak to Glass dokázal. Protože je snadné říct, že je to zlý sen, ale není snadné ho napsat.

Foto/zdroj: Facebook Opery NDM

Je všechno to, co popisujete, v Glassově hudbě přímo zachyceno? Nebo si to vyžaduje nějaký druh dekódování, který se pak stává vaší rolí?

Ano, mojí rolí je to, abych ke Glassovu materiálu přistoupil nejlépe, jak mohu. V mnohém je to typický Glass. Máme téma, to se repetuje, pak se přidá rytmus. Tento materiál se pak ale vrství, stává se z toho takový chaotický rozhovor mezi party. Postarat se o to, aby to bylo srozumitelné, je najednou těžké. Také se pak objevují odlišné, kontrastní momenty. Například když je na scéně Titorelli, šílený malíř, tak do děje vstupuje sbor s téměř popovou melodií – tu si po vyslechnutí každý pamatuje. Je to výzva, dát všechny tyto elementy dohromady tak, aby vyznívaly zřetelně a aby měli diváci například jasno v tom, s kým právě Josef K. přichází do kontaktu. Děj i partitura v sobě nesou chaos, my se snažíme do toho vnést pořádek.

Má Glassova hudba v tomto chaosu nějaké pojtko?

Jako společný rys všech Glassových oper se mi jeví určitý puls, přítomný v podobném smyslu jako v jazzu nebo v rockové hudbě. Je to jakási nit. Puls a tempo jsou v Glassově hudbě velmi podstatné. Může to být přitom téměř neviditelná linka. Ale pokud pochopíte tempo a jeho působení na výraz, je to cesta, jak divákům přinést potěšení.

[Číst dál...](#)

Šedesátiny brněnského Janáčkova divadla

2. říjen 2025 13:06

Janáčkovo divadlo v Brně slaví 2. října šedesát let od otevření. Monumentální budova, která je domovem opery,...

[Číst dál...](#)

Tereza Kavecká získala druhou Opavskou Thálii. Uspěla se svojí Káťou Kabanovou

1. říjen 2025 21:05

Sopranistka Tereza Kavecká byla oceněna cenou Opavská Thálie za mimořádný výkon v titulní roli Janáčkovy opery Káťa...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Zrození ženy, hlas milosti. Massenetovo oratorium Eva na závěrečném koncertě SHF

1. říjen 2025 15:30

„Český filharmonický sbor Brno je těleso disponující vyrovnaným, kompaktním zvukem, ve kterém se jednotlivé hlasové sekce doplňují...

[Číst dál...](#)

Tosca, Vídeň a z nouze otnost před zataženou oponou

1. říjen 2025 13:02

„Gustav Mahler se nechal slyšet, že ‚dneska už umí výborně instrumentovat kdejaký idiot‘, a odmítl Pucciniho Tosku...

[Číst dál...](#)

Prodaná nevěsta ve Vídni. Oslavená i vybučená

30. září 2025 18:50

„Když tam mají být komedianti, proč ne celý cirkus? A když je ve vsi cirkus, musí být...

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Prodaná nevěsta ve Vídni. Oslavená i vybučená

30. září 2025 18:50

Foto: Martin Popelář

Z toho mi vyplývá, že pro tuto hudbu je klíčovou kinetická složka, pohyb. Následuje tento pohyb i dynamiku Kafkaových předloh?

No, já osobně nejsem velký literát. Jsem hudebník. A bych řekl pravdu, více než literatura mě vždy zajímaly jazyky, těch jsem se naučil spoustu. Ale literatura... Přiznám se, že když jsem poprvé, na škole ve Francii, četl Kafkovu Proměnu, tak jsem si říkal: co je toto za literaturu? Byl ten člověk blázen? Pochopíte, vžijte se do role studenta, francouzského studenta... bylo to zvláštní, literaturou byl pro mě Voltaire, Rousseau, Sartre. Kafka najednou představoval úplně jiný svět a já ten svět nejdříve odmítl, protože to pro mě byl šok.

Když se ale vrátím k otázce: myslím, že to tak je, že se děj v pohybu odráží. A domnívám se, že to souvisí i s Kafkovým židovstvím. Jsou tam biblické interpretace, odkazy na podobenství a také zohlednění přísných židovských zákonů. To je něco, co má v této opeře velmi zvláštní, bizarní vliv. Cítíte, že jste v jiné dimenzi, v jakémsi světě pravidel a úkolů, kde na vás něco působí seshora. A právě zde je důležitý ten zmíněný puls. Neúprosný puls, který je zároveň propojen s vyššími pravidly, s něčím božským. Je tím vyjádřeno cosi velmi vážného, cosi, co musí být poslechnuto. Toto spojení tam určitě vnímám. Vlastně neumím říct, jestli je to spíše zákon, nebo Bůh. Ony jsou to totiž často entity, které jsou propojeny – ostatně, na Bibli se přísahá i u soudu.

Vnímáte tudíž v tomto příběhu a opeře i něco politického? Například skrze to, jak je Josef K. uvězněn v byrokratické mašinerii?

Ano, určitě. Ať už dělá Josef K. cokoliv, jako by dělal všechno špatně, ne však svou vinou. Třeba když bloudí chodbami a ptá se na cestu... Co se mi ale na Josefu K. líbí, je to, že bojuje proti systému. I když sedí u soudu – a my cítíme, že je to soud plný korupce, soud skrz naskrz prolezlý červy, který ho odsoudil ještě před obhajobou –, nevzdá se a ptá se: kdo vám dal informaci, že jsem malíř? Vždyť vy ani neznáte moje zaměstnání! Je určitě pravda, že všechno toto smrdí korupcí, politickou korupcí. Problém však je, že nevíme, co se předtím stalo. Neznáme výchozí bod. Nevíme, jestli Josef K. skutečně není vinen. Nakonec, asi je to právě tento otazník, co dělá příběh tak zajímavým.

Foto: Martin Popelář

Jak tedy vlastně Josefa K. vnímáte?

Mám tendenci mít ho rád. Mám tendenci si myslet, že to neudělal. Možná jediné, co se mi na něm moc nelíbí, je flirtování. Ve vztahu k ženám je velmi povrchní. Ostatně, já se omlouvám, ale ženy obecně jsou v tomto příběhu napsány nehezky. Mluví podivně, jsou tak zvláštní koketní... v celém díle se prostě se ženami zachází divně. A snad i v tom je odraz Kafky. Měl problémy ve vztahu a velmi složitý milostný život. Domnívám se, že by to v tomto směru mohlo být autobiografické, že do vykreslení žen a vztahů dává Kafka něco ze svého pohledu.

O Procesu se mluví jako o jednom z nejlepších Kafkových děl. Jakou pozici má opera Proces mezi Glasšovými díly?

Mám trochu problém na to odpovědět, protože Glassovy opery sice znám, ale nikdy jsem je nestudoval. Teď je to poprvé, co jeho operu studuju. Je to pro mě tedy skvělá zkušenost – a možná jsem ani nečekal, že ji získám v Národním divadle moravskoslezském. Ioni jsem zde dělal Manon a to je úplně jiný svět. Překvapení to ale není, ví se o mě, že se na soudobou hudbu orientuju.

Každopádně, musím přiznat, že se s touto zkušeností pojilo také dost problémů, i těch provozních. Zmíním například to, že notový materiál obsahoval množství chyb. S dalšími korekcemi jsme se museli

30. září 2025 18:50

„Když tam mají být komedianti, proč ne celý cirkus? A když je ve vsi cirkus, musí být...“

[Číst dál...](#)

Zdena Součková: Kluci někdy tají, že chodí zpívat. Rodiče chtějí ať žijí a sportovce

30. září 2025 13:54

„Žádný poslech sebelepší nahrávky nenahradí koncertní zážitek. Je to pro sbor obrovský impuls do dalšího snažení.“ „Na...“

[Číst dál...](#)

Tosca, Videň a z nouze ctnost před zataženou oponou

1. říjen 2025 10:02

„Gustav Mahler se nechal slyšet, že ‚dneska už umí výborně instrumentovat kdejaký idiot‘, a odmítl Pucciniho Tosku...“

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Bruno Ferrandis: Kafka je jako přízrak, Glassovu Procesu to dává sílu

7. říjen 2025 11:10

„Děj i partitura v sobě nesou chaos, my se snažíme do toho vnést pořádek.“ „Neúprosný puls je v...“

[Číst dál...](#)

Anna-Maria Helsing: Být dirigentkou už není exotické povolání

6. říjen 2025 17:27

„Jako mladý se Charles Mackerras ujal vedení londýnského BBC Concert Orchestra, se kterým v Brně vystoupím.“ „Po...“

[Číst dál...](#)

Jiří Heřman: Režirovat ještě neumím. Snad se mi to jednou podaří

Každopádně, musím přiznat, že se s touto zkušeností pojilo také dost problémů, i těch provozních. Zmíním například to, že notový materiál obsahoval množství chyb. S jejich korekcí jsme se museli vypořádat více méně sami, byť je na místě zmínit, že nám poskytli i asistenci z nakladatelství Dunvagen, které noty vydalo. A navíc, jelikož je skladatel již ve vysokém věku, ani komunikace s ním příliš probíhat nemohla. Na aktivní kontakt s autory hudby jsem přitom ze své práce zvyklý.

Zeptám se tedy jinak. V Ostravě se Proces bude hrát několikrát a už teď je vše vyprodáno. Čím je ta opera tak atraktivní?

Je to Kafka. Kafkou a jeho spojením s Českem. Rolí jistě hraje i Glassovo jméno, je to velká osobnost současné hudby, všichni ho znají, třeba i opera Einstein on the Beach je velmi známá. Ale Kafka... v paměti Čechů, ale snad i celého světa, je jeho vliv velmi silný. Je to takový Golem, který je všude přítomný, například zejména v Praze. Jako jakýsi přízrak, duch. To dává celé produkci obrovskou sílu.

Foto: Martin Popelář

Sdílejte na: [Facebook](#) [Twitter](#)

Zveřejněno v: [RozhovorPlus](#)

Témata: [Národní divadlo moravskoslezské](#) [Philip Glass](#) [Bruno Ferrandis](#)

Lucia Maloveská

Klavíristka, publicistka, hudební teoretička

K hudbě, umění a ke psaní nejruznějších textů inklinovala již odmala. Vystudovala gymnázium a posléze klavír na Konzervatoři Jána Levoslava Bellu v Banské Bystrici. Absolvovala pražskou HAMU v oboru hudební teorie, v jehož studiu pokračuje od roku 2021 i na doktorandském stupni. V rámci studií také absolvovala stáž na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni. Ve svém zkoumání se soustřeďuje na oblast formy a tektoniky, na racionální kompoziční postupy a příležitostně na tvorbu slovenských skladatelů. Jako hudební recenzentka a publicistka spolupracuje a spolupracovala s hudebními portály a periodiky jak v Česku, tak i na Slovensku. Z koncertů odjakživa odcházela plná dojmů a postřehů, které ne vždy měla s kým sdílet, psaní recenzí je tedy pro ni přímo terapií. Miluje klasickou hudbu, ze všeho nejvíc ji však fascinuje hudba soudobá. Příležitostně se věnuje divadlu, literatuře a folkloru, zkušenosti má i v oblasti dramaturgie. Kromě hudby má vášnivě ráda dobré víno a Formulí 1 a za všemi třemi vášněmi je ochotná jezdit stovky kilometrů.

Příspěvky od Lucia Maloveská

- Semjon Byčkov: Čajkovskij je pro mě rodina. Jeho hudba může bolet a být krásná zároveň
- Hana Kotková: To nejtěžší na soudobé hudbě je fáze dešifrování
- Talent a radost ruku v ruce. Finále smyčců a kláves Concertina Praga
- O snech, šelmách a (před)řeči. Orchestr Berg s titulem Petra Hory
- Devět hodin krásy, hledání i provokace. Ostravská Dlouhá noc jako výstup z komfortní zóny

[Více z této rubriky](#)

Jeste neumím. Snad se mi to jednou podaří

6. říjen 2025 10:50

„Nikdy neupřednostňuji jednu složku, snažím se všechny podpořit k maximální spolupráci, jen tak může vzniknout něco mimořádného....“

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní vliv jako sbormistr Jiří Chvála. Za pětadesát let odchoval...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Simona Šaturová: Zpívání nesmí bolet

21. červen 2025 19:11

Sopranistka Simona Šaturová, která je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, zastává názor, že zpěv musí být naprosto přirozený,...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavění světa...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Tomáš Hanus: Ve Vídni chtějí Prodanou nevěstu jako stálou součást repertoáru

6. říjen 2025 16:05

Tomáš Hanus, dosluhující umělecký šéf Velšské národní opery v Cardiffu a hlavní hostující dirigent Islandského symfonického orchestru, připravil...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Martin Glaser: Janáčkovovo divadlo je ráj na zemi

3. říjen 2025 09:40

- Zdena Součková: Kluci někdy tají, že chodí zpívat. Rodiče chtějí ajťáky a sportovce
- Holger Urbach: Šostakovič, Ostrava a Raiskin je spojení, které dává smysl
- Christian Meister: Stingovy písně nás oslovily svou melodičností a hlubokými texty
- Marios Christou: Duchovní hudbu vnímám jako hledání archetypální krásy
- Elias Grandy: Nejen zaujmout, ale i dojmout
- Jevgenij Kissin: Jsem mnohem větší perfekcionista než dřív

AudioPlus | Bella Adamova: Užívám si intimitu a menší sály

30. září 2025 08:45

Mezzosopranistka Bella Adamova se profiluje, i když podle svých slov ne úplně cíleně a zcela dobrovolně, jako...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Klasika v souvislostech (100)

Anton Webern. Mistr hudební zkratky

15. září 2025 11:07

„Webernova věrnost Schönbergovým doktrínám neústí v prachobyčejné epigonství, nýbrž v důsledné překonání a konečné popření schönbergovské estetiky.“ „Igor...

[Číst dál...](#)

Až na konec světa (43) Hrál jako Paganini, vypadal jako Chopin. Houslový virtuos a skladatel Heinrich Wilhelm Ernst

13. září 2025 14:07

„Když ve Vídni vystoupil Niccolò Paganini, Ernst nemohl mezi diváky chybět a odešel naprosto uhranutý.“ „Ernstovu virtuozitu...

[Číst dál...](#)

Klasika v souvislostech (99) Za pokrok (nejen) v hudbě. Otakar Hostinský mezi Hanslickem, Wagnerem a Smetanou

12. září 2025 13:21

„Pro Hostinského znamená nástup wagnerovského kánonu jednoznačný pokrok, s nímž musí hudebníci již nadobro počítat, nemají-li zastydnout v osvědčených...

[Číst dál...](#)

MladíPlus

Laureáti soutěží minulé sezony při koncertě na JAMU

3. říjen 2025 09:12

Hudební fakulta Janáčkovy akademie múzických umění, sídlící v Brně, zve

